

Kajúcnosťou v pôste sa pripravujeme na slávenie Veľkonočných sviatkov

Amantijus Akimjak

Po krátkom cezročnom období sme vstúpili do pôstneho obdobia a pripravujeme sa na slávenie Veľkonočných sviatkov. Pôstne obdobie je zamerané na Veľkú noc, veď pôstna liturgia nás pripravuje na slávenie veľkonočného tajomstva. A to všetkých veriacich, ale zvlášť katechumenov, ale aj deuterokatechumenov, teda našich birmovancov. Katechumeni totiž na Veľkú noc prijímajú sviatosti kresťanskej iniciácie a hneď po Veľkej noci sa vo farnostiach našej diecézy vysluhuje sviatosť birmovania. Tohto roku to bude aj v Klčove. Katechumeni, ale aj birmovanci by sa mali počas prípravy na prijatie svätých sviatostí jednotlivými stupňami uvádzať do kresťanského života, to jest prevziať od Cirkvi konkrétne úlohy – vyznávať svoju vieru pred inými, učiť iných modliť sa a ohlasovať radostnú zvesť Ježiša Krista, ktorú nám zachoval vo svojich evanjeliách. Naši birmovanci tieto skrutíniá už prevzali a teraz sa majú osvedčiť vo svoju postupe na ceste viery.

Na začiatku Pôstneho obdobia nás Cirkev slovami Ježiša Krista: *Kajajte sa a verte evanjeliu* (Mk 1,15) vyzývala na pokánie. V evanjeliu svätého Matúša je táto výzva spojená s myšlienkou priblíženia sa nebeského kráľovstva. Uveriť evanjeliu znamená vlastne prijať

nebeské kráľovstvo. Pokánie je podmienkou toho, aby sme sa stali schopnými prijať Boha. Patrí to k podstate kresťanstva. Skutky apoštolov jednou vetou opisujú kresťanstvo takto: Boh aj pohanom daroval pokánie, aby mali život. (Sk 11,18)

Čo máme teda robiť my? Pokánie začína tým, že uznávame svoju hriechnosť. To je prvý krok. Dnešný svet žije v „ošiali nevinnosti“. Človek nevie prijať skutočnosť hriechu, ak nejestvuje kompetentné fórum, ktoré by mu ho vedelo odpustiť. Hriech, ak nemá výhľad na odpustenie, možno iba poprieť. Riešenie prináša jedine Boh, ktorý sa k nám priblížil v Ježišovi Kristovi a v ňom nám ponúka zmierenie. Sv. Lev Veľký nás povzbudzuje slovami: „Čo má teda, milovaní, robiť kresťan v každom čase, to treba teraz konať usilovnejšie a nábožnejšie, aby sa apoštolská ustanovizeň štyridsiatich dní naplnila pôstom, a to nielen striednosťou v jedle, ale a predovšetkým, že sa zbavujeme nerestí.“ (porov. Lev Veľký: Sermo 6, de Quadragesima)

(pokračovanie na 3. strane)

Habemus Papam – Máme pápeža

Jorge Mario Bergoglio — pápež František
Živ Bože, Otca Svätého, námestníka Kristovho

Z činnosti obce

Miroslav Fabián - starosta obce

V tomto roku si v našej obci pripomenieme 755 rokov od prvej písomnej zmienky 3. ročníkom stretnutia rodákov. Termín tretieho ročníka stretnutia rodákov bude 29. júna 2013. Celý kultúrny program bude v réžii našich umelcov – ľudová hudba, moderná hudba, sakrálna hudba, folklór.

Pri tejto príležitosti, na základe prípravného rokovania s pánom Ing. Stanislavom Jurčákom pripravujeme zriadenie a otvorenie kultúrno-umeleckej expozície prác občanov Klčova. Náplňou stretnutia bolo stanovenie rozsahu výpožičiek umeleckých predmetov tvorby našich občanov s možnosťou predaja napr. výšiviek, háčkovania, pletenia, malieb, drevospracujúcej tvorby, vianočných ozdôb, veľkonočných kraslíc, šperkárstva, kováčstva, košíkárstva, výroby sviečok, tkania domácich kobercov, výroby ľudových nástrojov atď. s malou expozíciou histórie našej obce. Dôvodom zriadenia takejto kultúrno-umeleckej expozície je prezentácia našej obce smerom vonku. A práve pri príležitosti stretnutia rodákov by sme túto „izbu tradícií“ slávnostne otvorili. Na tento účel uvoľníme jednu veľkú triedu v bývalej základnej škole. Prosím všetkých našich občanov, ktorí by chceli našu obec prezentovať, o spoluprácu. Taktiež prosím našich občanov, ak máme mimo našej obce našich rodákov, ktorí sa zaoberajú takouto činnosťou, nech nám dajú na nich kontakt.

Pri vyplňovaní dotazníka pre Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny pri otázke, koľko ľudí je nezamestnaných v našej obci, mi pri čísle 48 prebehol mráz po chrbte. Je to cca 11,79 % z ekonomicky aktívneho obyvateľstva. Na základe mediálnych oznamov z ústredia daného ministerstva som sa rozhodol podať projekt na uľahčenie situácie

nezamestnaných v našej obci. Návrh projektu bol podaný cez Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Levoči do Popradu. Z Popradu pôjde náš návrh na posúdenie do Bratislavy. V prípade úspešného posúdenia nášho návrhu vytvoríme na dva roky 10 pracovných miest. O aký projekt ide a na akú činnosť bude zameraný, vás budem informovať v prípade úspešnosti z dôvodu ochrany nášho zámeru.

Aj v minulom roku 2012 od 1.4. do 31.10. 2012 na portáli Slovakregionu prebiehala súťaž o najkrajšie mesto a obce Slovenska 2012. Cieľom súťaže bolo poukázať na krásy našich krajov, miest a obcí a v neposlednom rade na snahu primátorov a starostov o rozvoj miest a obcí. Aj naša obec sa zúčastnila tejto súťaže a v celkovom poradí sa umiestnila na druhom mieste. Touto cestou sa chcem poďakovať všetkým, ktorí podporili svojim hlasom našu obec. Cenu za druhé miesto – licenciu softwaru Zoner Photo Studio. Diplom som bol prevziať v Incheba Expoaréne v Bratislave.

Dňa 2. 2. 2013 sa v našej obci po dlhých rokoch pod vedením rodiny Márie Ďumbalovej v spolupráci s OcÚ usporiadala „Krojová fašiangová zábava“, na ktorej sa odprezentovali kroje rôznych krajov

Slovenska – klčovský, spišský, šarišský, goralský, zemplínsky, dokonca aj poľský. Veď z celkového počtu účastníkov fašiangovej zábavy len päť párov nebolo v kroji. Prijemnú fašiangovú atmosféru, plnú spevu a tanca sprevádzala ľudová hudba pod vedením Matúša Ondruša. Touto

cestou sa chcem rodine Ďumbalovej veľmi pekne poďakovať za celú prípravu vydarenej akcie.

Odovzdávanie viery v rodine

(prvá časť článku)

Najťažšou a najkrajšou úlohou rodiny je vychovávať deti v jednote života. V jednote nadprirodzeného daru viery a prirodzených ľudských čností.

O tomto apoštoláte rodiny rozpráva aj Alfonso Aguiló, ktorý sa otázkam výchovy venuje dlhé roky. Článok rozdelený na tri časti poskytuje dôvody, rozoberá konkrétne situácie, je vhodnou pomôckou pre rodičov (aj odrastené deti), vychovávateľov, ale aj širokú verejnosť, ktorá si môže lepšie uvedomiť, akú rolu zohráva rodina v spoločnosti.

Rodina je vyhňou charakteru a osobnosti dieťaťa, je miestom, kde láska k Bohu zapúšťa korene.

Každé dieťa je prejavom dôvery, ktorú Boh vyslovuje rodičom, keď im zveruje syna či dcéru, povolaných k večnému šťastiu. Viera je tým najlepším dedičstvom, ktoré môžu rodičia odovzdať svojim deťom. Je to tá jediná vec, na ktorej skutočne záleží, pretože viera dáva nášmu životu ten pravý zmysel. A Boh nikdy nedáva človeku poslanie bez toho, aby mu k jeho vykonaniu nedal aj potrebné prostriedky. Preto žiadne ľudské spoločenstvo nie je lepšie vybavené ako rodina, aby zabezpečilo to, že viera môže zapustiť korene v detskom srdci.

Osobné svedectvo

Výchova detí v katolíckej viere zahŕňa viac, než len vieroučné otázky, vyžaduje si tiež odovzdávanie spôsobu života. Božie slovo je účinné aj samo osebe, no Boh chce, aby sa pri jeho šírení využívala aj sprostredkovateľská úloha ľudského svedectva.

Evanjelium je presvedčivé pre iných ľudí vtedy, keď sa aj žije. Obzvlášť to platí v prípade detí, ktoré majú ťažkosti rozlišovať, čo bolo povedané, kto to povedal, hlavne, keď niečo hovorí otec či mama. Preto keď vidia otca alebo mamu modliť sa, má to pre nich osobitný význam a hodnotu.

Rodičia tak majú najvýhodnejšiu pozíciu pri sprostredkovaní viery svojim deťom. Nielen slovom, Boh od nich očakáva, že budú zbožne a dôsledne žiť svoju vieru. Osobné svedectvo rodičov by malo byť stále evidentné, mali by dávať príklad svojim deťom prirodzeným spôsobom, bez akéhokoľvek predvádzania sa. „Nech vás len vidia modliť sa. Aj ja som tak vídaval svojich rodičov a vrylo sa mi to do srdca. A keď vaše deti budú už v mojom veku, s láskou si spomenú na otca a matku, ako ich prinútili samotným príkladom a úsmevom, dávali im zdravú, potrebnú náuku, bez toho, aby ich do toho naháňali.“ (1)

Niekedy deťom stačí vidieť radosť na tvárach rodičov po spovedi, aby sa im v srdciach upevnila viera. Vnímavosť dieťaťa nemožno nikdy podceňovať. Veľmi dobre poznajú svojich rodičov, ich dobré stránky, aj nedostatky. Čokoľvek, čo sa rodičom podarí urobiť, ale aj to, čo sa im nepodarí, je pre nich signálom, ktorý pozitívne alebo

Kajúcnosťou v pôste sa pripravujeme na slávenie Veľkonočných sviatkov (dokončenie z 1. strany)

Po dobre vykonanej veľkonočnej spovedi môžeme potom účinne sláviť Veľkonočné Trídium (trojdnie) a to od Zeleného štvrtku večer, cez Veľký piatok, Bielu sobotu až po Veľkonočnú nedeľu. Obdobie päťdesiatich dní od nedele Pánovho zmŕtvychvstania do nedele Zoslania Ducha Svätého sa slávi v radosť a plesaní ako jeden sviatočný deň, ba aj ako jedna „veľká nedeľa“. Predovšetkým v týchto dňoch máme všetci spievať slávnostné Aleluja a spolu so všetkými veriacimi s radosným srdcom chváliť Boha. A počas tohtoročnej Veľkej noci nám treba ďakovať Bohu aj za dar nového pápeža Františka.

Milostiplné a požehnané Veľkonočné sviatky všetkým veriacim a obyvateľom Klčova praje a vyprosuje duchovný otec Amantius Akimjak, farár v Klčove, kaplán Adam Rataj, sestričky a mama

Erb Sv. Otca Františka

miserando atque eligendo

Miserando atque eligendo – Zmilovaním a vyvolením (si Ho/ale aj nás/ Pán povolal do služby Cirkvi)

negatívne ovplyvňuje ich vývoj.

Rodičia potrebujú získať aj tie najlepšie pedagogické prostriedky na odovzdávanie viery, a usilovať sa o formáciu, aby mohli deti efektívne učiť. To najdôležitejšie však je, aby sa sami rodičia snažili o dosiahnutie vlastnej svätosti. Osobná svätosť so sebou prináša ten najlepší spôsob ako učiť vieru.

„Skúsenosti z celého kresťanského prostredia dokazujú, aké dobré účinky plynú z tohto prirodzeného a nadprirodzeného úvodu do života zbožnosti, ktorý poskytuje teplo domova. Deti sa učia dávať Boha na prvé a najdôležitejšie miesto vo svojich prejavoch lásky. Učia sa vidieť Boha ako svojho Otca a Máriu ako svoju matku a učia sa modliť sa podľa vzoru svojich rodičov. Veľmi zreteľne sa takto ukazuje, aký nádherný apoštolát rodičia majú a akou povinnosťou je pre nich žiť naplno kresťanský život modlitby, aby mohli komunikovať svoju lásku k Bohu aj voči svojim deťom, a toto je niečo viac, než len samotná výučba viery.“ (2)

Atmosféra dôvery a priateľstva

V súčasnosti môžeme pozorovať, ako mnohí mladí ľudia – hlavne v období dospievania – ochabnú vo viere, keď je táto vystavená skúškam. Dôvody môžu byť veľmi rozmanité: či už tlaky spohanštelého prostredia, alebo rovesníci zosmiešňujúci náboženské presvedčenie iných ľudí, učiteľ presadzujúci ateistický svetonázor alebo znevažujúci význam Boha. No vážnymi sa tieto krízy môžu stať len vtedy, keď tí, ktorí sú im vystavení, nie sú schopní otvoriť svoje srdce tým správnym ľuďom a požiadať ich o radu.

Dôležité je, aby rodičia pestovali atmosféru dôvery vo vzťahu k deťom, aby im boli vždy k dispozícii, aby sa im venovali. „Deti – dokonca aj tie neskrotné a neposlušné – vždy vyžadujú túto súdržnosť a blízkosť rodičov. Je to otázka dôvery. Rodičia by mali vychovávať svoje deti v atmosfére priateľstva, nikdy im nedávať najavo, že im nedôverujú. Mali by im poskytnúť slobodu a učiť ich, ako s ňou zaobchádzať, spolu s osobnou zodpovednosťou. Je lepšie pre rodičov, ak sa niekedy nechajú aj „prekabátiť“, pretože preukazovaná dôvera vzbudí u detí pocit hanby, ak ju zneužijú – a potom to aj napravia. Na druhej strane, ak nemajú žiadnu slobodu, ak vidia, že im nikto nedôveruje, budú mať vždy sklony rodičov klamať.“(3) S touto radou nie je potrebné vyčkávať až do obdobia dospievania detí, v praxi je užitočná už aj pri veľmi malých deťoch.

Rozhovor s vlastnými deťmi môže byť nielen príjemný, ale aj tým najlepším spôsobom ako pestovať s nimi skutočné priateľstvo. Keď medzi dvomi ľuďmi funguje vzťah dôvery, vytvára sa medzi nimi premostenie, ktoré umožňuje otvoriť si srdce, rozprávať o svojich starostiach a problémoch, a je to aj dobrý spôsob, ako sa navzájom lepšie spoznávať. Aj keď je pravdou, že v istom veku je ťažšie dosiahnuť túto blízkosť s deťmi, rodičia by sa vždy mali snažiť byť „najlepšími priateľmi svojich detí – priateľmi, s ktorými sú ochotní zdieľať svoje ťažkosti,

ktorí ich vypočujú, keď hovoria o svojich problémoch, ktorí im pomôžu účinným a sympatickým spôsobom. (4) V takejto atmosfére priateľstva sa deti dozvedajú o Bohu prijateľnou a atraktívnou formou. Vyžaduje si to, aby rodičia so svojimi deťmi trávili čas, ten tzv. „quality time“, čiže, aby to boli chvíle, kedy sa im naplno venujú. Deti by mali cítiť, že rodičov skutočne zaujímajú ich záležitosti, že sú dokonca ochotní kvôli nim odložiť aj svoje problémy nabok. Preto by mali byť pripravení aj vypnúť televíziu, počítač – jednoznačne obrátiť svoju pozornosť od iných vecí k deťom – keď syn či dcéra príde a chce s nimi hovoriť o tom, čo ich trápi. Musia byť tiež ochotní zredukovať čas venovaný práci, aby ho mohli stráviť s rodinou. Mali by vyhľadávať také voľnočasové aktivity, ktoré umožňujú rodine dobre sa porozprávať.

Tajomstvo slobody

Tam kde funguje pravá sloboda, ľudia nerobia vždy len tie správne veci, nesprávajú sa vždy podľa očakávaní, ktoré sa do nich vkladajú. Človek niekedy koná s tým najlepším presvedčením, a pritom to dopadne zle, alebo aspoň zdanlivo zle. V takýchto prípadoch nemá zmysel obviňovať seba či iných. Neexistujú tu žiadne zázračné formulky. Každý má svoj vlastný život, svoj štýl, osobný spôsob nazerania na veci a ich posudzovanie. Platí to aj pre deti, ktoré aj keď žijú v rodine vo veľmi podobných podmienkach, predsa len majú odlišné záujmy a starosti. Táto rozmanitosť však nie je prekážkou, skôr rozširuje horizonty výchovného pôsobenia. Umožňuje, aby výchova prebiehala v rámci osobných vzťahov, bez stereotypov. Súčasne odlišné schopnosti a charakter detí, podnecujú využívanie širokého spektra výchovných prístupov. Preto aj keď je cesta viery tou najosobnejšou cestou – ide tu o najhlbšie vnútro ľudskej bytosti a osobný vzťah k Bohu – každému človeku je možné na tejto ceste pomáhať. V osobnej modlitbe môžeme starostlivo zvažovať osobitné charakteristiky každého dieťaťa. Boh nám dá potrebné svetlo, aby sme potom konali účinne.

Odovzdávanie viery nie je ani tak stratégiou či programom, ako skôr úsilím pomôcť jednotlivcovi objaviť Božie plány v jeho živote. Chceme preto každému pomôcť, aby mohol sám dospieť k poznaniu, v čom sa potrebuje zlepšiť, v čom sa potrebuje zmeniť. Je len samozrejmé, že my sami nedokážeme zmeniť nikoho – ľudia sa menia preto, že to chcú.

Alfonso Aguiló

prevzaté z : <http://www.opusdei.us/art.php?p=50044>

upravil PhDr. Peter Pekarčík

Poznámky:

[1] Sv. Josemaría, *Na besede v Retamare, Madrid, 28. októbra 1972.*

[2] *Rozhovory s Monsignorom Escrivá de Balaguer.*

[3] *Tamtiež.*

[4] *Íst s Kristom, J. Escrivá.*

Dokumenty druhej synody Spišskej diecézy

4. synodálna téma

Identita, spirituality a spoločenstvo kňazov

I. Doktrínálna časť

Dar kňazského povolania

1. V biblických textoch o povolani prorokov a apoštolov sa nachádza veľké teologické a spirituálne bohatstvo (porov. Iz 6, 1–8; 1Sam 3; Jer 1, 4–10; Lk 5, 1–11 a iné). Budúci prorok či apoštol je priťahovaný videním, ale súčasne si uvedomuje svoju hriešnosť a nehodnosť (porov. Iz 6, 5; Lk 5, 8). Proces povolania pokračuje očistením a nakoniec veľkodušnou odpoveďou človeka, ktorý prijíma Božie pozvanie (porov. Iz 6, 6. 8; Lk 5, 11). Každý z povolaných prorokov či apoštolov si bol vedomý tohto povolania a toto povedomie dávalo jeho životu hlboký zmysel. Tieto prvky môžeme aplikovať aj na povolanie ku kňazskému životu. Toto povolanie sa dnes uskutočňuje cez Krista a predstavuje jeden z konštitutívnych prvkov novozákonného kňazstva.

2. Služobné kňazstvo a všeobecné, čiže „kráľovské“ kňazstvo veriacich sú vo vzájomnej zhode, lebo vychádzajú z jediného Kristovho kňazstva, no odlišujú sa od seba podstatou aj stupňom: kňazi totiž dostávajú od Krista v Duchu Svätom mimoriadny dar, aby Božiemu ľudu pomáhali verne a v plnosti uskutočňovať jeho všeobecné kňazstvo (porov. PDV 17).

3. Kánonická misia ako vonkajšia stránka poslania kňaza má aj svoju vnútornú stránku. V nej kňaz poznáva, že poslanie od biskupa je vnútorne spojené s poslaním, ktoré dostáva od Krista a to mu dáva aj garanciu Božej pomoci a požehnania v jeho plnení.

4. Povedomie povolania dáva kňazovi istotu, že Boh kedysi pozrel naň s láskou, a že môže byť užitočný v jeho tajomných plánoch, preto by sa mal k momentu svojho povolania a začlenenia do presbytéria kedykoľvek vracať, najmä v ťažkých chvíľach, keď si znovu potrebuje v mysli ujasniť vedomie zmysluplnosti svojho života.

Pastorácia povolání

5. Povolanie ku kňazstvu je vložené do hlbšieho pochopenia kresťanského povolania, ktoré je zakorenené vo sviatosti krstu. Toto povolanie vnuknuté Duchom Svätým je určené na budovanie Cirkvi. Všetky povolania sa majú v Cirkvi vysoko ceniť; preto sa im

treba venovať so všetkou starostlivosťou, aby dozrievali a rástli. Medzi mnohými povolaniami má svoj osobitný význam povolanie na kňazstvo. Toto povolanie sa prejavuje rozličným spôsobom v rozličnom veku, u dospelých, u mužov pokročilého veku, ale tiež u chlapcov, u ktorých býva spojené s osobitnou zbožnosťou, láskou k Bohu a blížnemu a apoštolským zanietením.

6. Aby sa dielo povolání rozmáhalo, je potrebné pod vedením biskupa zladit' navzájom spoločné snahy kňazov, rehoľníkov, a predovšetkým rodičov a učiteľov a vzájomne ich koordinovať. Veľkodušným spôsobom sa majú podporovať duchovné povolania nielen pre vlastnú diecézu a národ, ale aj pre ostatné diecézy a národy s prihliadnutím pre potreby univerzálnej Cirkvi.

7. K tomuto zámeru bol konštituovaný Diecézny tím pre pastoráciu povolání (DTPP), ktorý sa riadi vlastným štatútom schváleným diecéznym biskupom (5. 9. 2007). Hlavným cieľom DTPP je inšpirovať pastoračné aktivity pre vzbudzovanie, rozpoznanie a sprevádzanie povolání ku kňazstvu a k zasvätenému životu.

Kňazský seminár

8. Cirkev zriaďuje kňazský seminár, aby jasnejšie a plnšie rozvíjal povolanie kandidátov, aby sa podľa vzoru Dobrého Pastiera stali ozajstnými duchovnými pastiermi, pripravenými učiť, posväcovať a spravovať Boží ľud. Výchova kňazov je jedným z najdôležitejších záujmov biskupa. Vyžaduje si veľa modlitby, oddanosti a úsilia. Seminár patrí medzi najvzácnejšie poklady diecézy (porov. PG 48). Vzdelanie a výchova v seminári je nasmerovaná na dosiahnutie účasti na jedinom služobnom kňazstve Krista, aby kandidáti vytvorili hierarchické spoločenstvo so svojím biskupom a s ostatnými bratmi v kňazskej službe, a tak vytvorili jediné presbytérium diecézy. Je veľmi potrebné, aby sa vytvorili pevné putá medzi seminaristami a ich biskupom a tiež s diecéznymi kňazmi už počas štúdia a formácie v seminári, spočívajúce vo vzájomnej láske, vzájomnom myšlienkovom obohacovaní a v každom druhu spolupráce.

9. Táto kňazská jednota má byť svedectvom pre Boží ľud diecézy ako poznávacie znamenie pravosti jedinej Kristovej Cirkvi, ktorou chce Boh spasit' všetkých ľudí.

Spišský kňazský seminár však potrebuje pre nadviazanie na časy svojho rozkvetu pomoc všetkých:

diecézneho biskupa, predstavených seminára, profesorov a učiteľov teológie, vysvätených služobníkov Cirkvi, ale aj pomoc Božieho ľudu diecézy, aby každý podľa svojho poslania a služby napomáhal udržiavať a zveľaďovať toto dielo diecézy nielen po stránke vonkajšieho zabezpečenia, ale najmä modlitbou a obetami vyprosovať od Pána žatvy dobrých a verných služobníkov.

Permanentná formácia

10. Kňazstvo je Božím darom, ktorý je potrebné neustále oživovať, aby kňaz vedel primerane odpovedať na svoje povolanie. Je potrebné, aby sa kňaz ako človek zdokonaľoval vo všetkých aspektoch svojho ľudského a duchovného života, a tak sa pripodobnil Kristovi.

11. Dôvodom permanentnej formácie sú rýchle a rozšírené zmeny a často sekularizované spoločenské prostredie, ktoré môžu negatívne vplyvať na identitu kňaza.

12. Preto je na prvom mieste zodpovedný samotný kňaz, ktorý svojou pastoračnou službou a duchovným životom pracuje na sebe, aby sa vhodne prehlbovala jeho duchovná, ľudská, intelektuálna a pastoračná formácia. Okrem kňaza majú túto prácu podporovať biskupi vytvorením podmienok pre aktivity na pomoc všetkým kňazom, aby mohli veľkodušne odpovedať na úlohy, ktoré vyplývajú zo sviatostného kňazstva.

Individuálna duchovná a odborná formácia kňaza

13. Základným východiskom a prameňom kňazskej formácie je spoločenstvo kňaza s Ježišom. On si zvolil apoštolov, „aby boli s ním“ (Mk 3, 14). Ježiš chcel mať pri sebe apoštolov, dať im hlbšiu katechézu a uviesť ich hlbšie do tajomstva svojej jednoty s Otcom a Duchom Svätým.

14. Koncilový dekrét *Optatum totius* naznačuje trojakú cestu kňazskej formácie: vytrvalé rozjímanie o Božom slove, aktívna účasť na posvätných tajomstvách Cirkvi, služba lásky „maličkým“.

15. Podstatnými prvkami kňazskej formácie sú: čítanie Božieho slova spojené s rozjímaním a modlitbou (*lectio divina*), liturgia a v nej hlavne Eucharistia ako „sviatosť nábožnosti, znak jednoty a puto lásky“ (sv. Augustín), sviatosť zmierenia ako prameň sebazpoznania, pokory a jemnosti svedomia. Súčasťou kňazskej formácie je aj odborné teologické štúdium.

Má smerovať k prehĺbeniu osobného spoločenstva s Bohom a k službe bližným a v konečnom dôsledku viesť k dôvernejšiemu pripodobneniu sa Ježišovi Kristovi.

Kňazské čnosti

16. Poslušnosť je kňazská hodnota prvoradého významu, pretože má svoj vzor v Kristovej poslušnosti Otcovej vôli (porov. DSŽK 61). Kňaz sa touto čnosťou stáva hodnoverným pred ľuďmi a jeho služba získava plnšiu nadprirodzenú účinnosť.

17. Čistota v celibáte je drahocenný dar Božej milosti (porov. Mt 19, 11; 1Kor 7, 7), ktorý umožňuje jeho nositeľom s nerozdelným srdcom venovať sa Božej službe (porov. 1Kor 7, 32–34). Realizuje sa tak „snúbenecký význam“ tela skrze jednotu a osobné odovzdanie sa Ježišovi Kristovi a jeho Cirkvi. Ide o anticipáciu dokonalého spoločenstva v nebi (porov. PDV 29).

18. Čnosťou chudoby a obety sa kňazi stávajú schopní „prijatť chudobných a najslabších“ a „byť ochotní dosvedčovať chudobu svojim jednoduchým a prísny životom“ (OT 9; porov. kán. 282 KKP). „Aj keď na rozdiel od rehoľníkov sa nemusia vzdať majetku úplne, predsa nech sa snažia, aby dosiahli opravdivú a ochotnú slobodu Božích detí“ (RFIS 50).

Osobnostný, duchovný, odborný a pastoračný profil kňaza

19. Ľudská zrelosť kňaza je základným predpokladom skutočného úžitku jeho služby. Kňaz nesmie byť prekážkou tým, čo sa chcú stretnúť s Ježišom Kristom, Vykupiteľom človeka (porov. PDV 43). Treba pod tým rozumieť lásku k pravde, čestnosť, úctu voči každej osobe, zmysel pre spravodlivosť, vernosť danému slovu, pravý súcit, dôslednosť, ale najmä vyrovnanosť pri posudzovaní a v styku s ľuďmi. Kňaz musí byť aj „človekom spoločenstva“, teda ovládať schopnosť úctivo a prívetivo vychádzať s ľuďmi, byť diskretný, rozumný a veľkodušný, pripravený pochopiť a odpustiť (porov. 1Tim 3, 1–5; Tít 1, 7–9; porov. PDV 43).

20. Duchovný profil kňaza má byť postavený na pozvaní Krista „buďte dokonalí...“ (Mt 5,48), čo sa dá dosiahnuť horlivou kňazskou činnosťou detailne uvedenou v nariadeniach a odporúčaniach k tejto téme.

21. Odborný (profesionálny) profil kňaza je v

dnešnej dobe mimoriadne významný. Veriaci ako aj neveriaci ľudia od neho očakávajú pripravenosť pohotovo odpovedať na otázky o zmysle života a formulovať dôvody pre nádej (porov. 1Pt 3,15). Intelektuálna stránka nemôže byť nahradená „širokým srdcom“ ani zastieraná frázami či uzavretosťou. Dobrý kňaz si ustavične prehlbuje poznatky z filozofie, teológie a kultivuje všeobecný kultúrny rozhľad. Integrálnou súčasťou jeho profesionality je schopnosť komunikovať.

22. Pastoračný profil kňaza sa zakladá na láske kňaza k Bohu, k veriacim a horlivosti za Božie veci. Spočíva v schopnosti zdravého úsudku a v ovládaní pastoračných postupov, ako aj zmyslu pre duchovné dobro.

Bratské spoločenstvo a kolegalita kňazov

23. Kresťanská spiritualita je spiritualitou spoločenstva. Je to jeden z pilierov, na ktorom stojí oprávnená potreba, aby si kňazi boli navzájom oporou a vytvárali živé kňazské spoločenstvo i kňazské priateľstvá. Kňaz spolu s inými kňazmi v jednote s biskupom vytvárajú jediné diecézne presbytérium. Je to duchovná a nadprirodzená realita, ktorá má svoj prameň, pôvod i miesto svojho zrodzenia a rastu vo sviatosti kňazstva (porov. PDV 74; PO 8).

24. Pre duchovný rast aj miestnej cirkvi je potrebné, aby kňazi v jednote s Kristom spoločne uvažovali nad zjavenou Božou pravdou, spoločne sa aj modlili a spoločne pracovali. Ich jednota má byť svedectvom, z ktorého má svet možnosť objavovať, že Otec poslal Syna (porov. Jn 17, 23; PO 8).

25. Spoločné uvažovanie predpokladá časté spoločné diskusie, priateľskú a úctívú výmenu názorov s cieľom osvojiť si ducha koncilu a nové teologické a spirituálne trendy, a tak sa vzájomne obohacovať. Ide v nich o svetlo pre riešenie problémov života a obnovy Cirkvi.

26. Spoločná modlitba prehlbuje spoločenstvo a bratstvo kňazov a zároveň ich posväcuje.

Kňazi sú takto obrazom apoštolov s Kristom. Optimálnou spoločnou modlitbou je modlitba na posvätenie času, liturgia hodín.

27. Spoločná práca má v živote kňazov dôležité miesto. Medzifarská spolupráca, ktorá sa sľubne začína rozvíjať, vyžaduje od kňazov schopnosť tímovej práce v rámci farnosti a vynaliezavosť v spolupráci s inými farnosťami a rozličnými inštitúciami, ktoré ponúkajú svoje služby farnostiam. Spolupráca

kňazov vyrovnáva aj prípadné nerovnosti v rozsahu povinností vo veľkých či malých farnostiach. Vzájomnou spolupracou a pestovaním kňazského spoločenstva možno účinne prejavovať pomoc kňazom, ktorí sa ocitli v nejakých ťažkostiach (porov. PO 8). Treba sa vyvarovať takého združovania, ktoré by podnecovalo ducha protirečenia alebo odporu k učeniu, autorite, či inej skutočnosti v rámci Cirkvi.

Nie je tiež vylúčené, aby spolupráca kňazov dostala aj nejakú inštitucionalizovanú podobu (združenia, bratstvá, „vita communis“ sv. Augustína a pod.).

28. Súčasťou snáh o budovanie bratského spoločenstva majú byť aj emeritní kňazi a všetko dobré, čo vytvorili predchádzajúce kňazské generácie.

Kňazský celibát

29. Celibát je zvláštny Boží dar a charizma, ktorá znamená zachovanie dokonalej a stálej zdržanlivosti pre Božie kráľovstvo, aby posvätení vysluhovatelia mohli s nerozdelným srdcom prilnúť ku Kristovi a slobodnejšie sa zasvätiť službe Bohu a ľuďom. Kňaz svojím záväzkom celibátu dostáva zvláštnu účasť na Kristovej láske k Cirkvi a jeho pastoračná činnosť nadobúda osobitnú účinnosť (porov. DSŽK 58). Dokonalým príkladom prežívania charizmy celibátu je Pán Ježiš, ktorý ukázal životný štýl radikálne odlišný od zaužívanej formy jeho doby. Učeníci ho nasledovali zanechajúc všetko, aby plnili zverené poslanie (porov. Lk 18, 28–30).

30. V niektorých súčasných spoločenstvách je v kríze nielen manželstvo a rodina, ale aj povolanie ku kňazstvu a rehoľnému životu. Tieto dve skutočnosti sa nedajú oddeliť:

„Ak chýba úcta k manželstvu, nemôže jestvovať ani panenstvo zasvätené Bohu. A ak sa ľudská sexualita nepokladá za veľkú, Stvoriteľom darovanú hodnotu, stráca všetku silu aj jej zrieknutie sa pre Božie kráľovstvo“ (FC 16).

31. Charizmu celibátu ako vlastné sebadarovanie Bohu a Cirkvi si treba v živote neustále prehlbovať a obnovovať toto zasvätenie, ktoré je v latinskej Cirkvi chápané ako integrálna súčasť sviatosti kňazstva. Nezanedbateľným dôsledkom bytostného sebadarovania kňaza Kristovi a Cirkvi je aj hlbšie stotožnenie sa s doktrínou kristológie a ekleziológie a jej kompetentnejší a angažovanejší výklad.

Postavenie kňaza v spoločnosti

32. Vlastná identita kňaza, jeho spiritualita a služba je podmienená aj postavením kňaza v spoločnosti. Jeho pozícia v minulých desaťročiach vyplývala z pevne stanoveného poriadku v hodnotách, z úcty k autorite a vzdelaniu, z určitých tradícií, jasnejšieho rozlišovania dobra a zla a pod. Dnes v pohľade na kňaza prevláda odlišný zorný uhol.

Viac ho ovplyvňujú typické negatívne javy: individualizmus, liberalizmus, utilitarizmus, praktický materializmus, konzumné správanie, kultúrny i náboženský relativizmus a niektoré sprievodné javy globalizácie. V našom prostredí netreba prehliadnúť dedičstvo ideologického ateizmu, ktorý sa snažil vytlačiť náboženstvo na perifériu spoločnosti a do súkromného života ľudí.

33. Najdôležitejším kritériom, podľa ktorého treba definovať postavenie kňaza v spoločnosti, je kňaz

sám, jeho vlastná identita. Zmysluplnosť jeho existencii dáva jeho viera a jeho prístup k svetu, na ktorý kňaz hľadá v zornom uhle eschatologickej dynamiky. Kňaz má byť v spoločnosti Božím mužom, teda má mať kňazského ducha, udalosti vo svete vidieť vo svetle evanjelia, rozpoznať v nich „znaky čias“ a byť schopný formulovať znaky nádeje.

PhDr. Peter Pekarčík,

*Prevzaté z dokumentov Druhej synody
Spišskej diecézy*

Vážení občania!

David Sedlář - veliteľ OHZ

Všetci vieme, že sa blíži čas jarného upratovania našich záhrad a priestorov okolo domu a s tým súvisiaca otázka ako naložiť s odpadom a suchou trávou. Všetci poznáme fenomén pod názvom oheň. Je to živel, ktorý keď sa vymkne spod kontroly, dokáže napáchať nesmierne škody na prírode, majetku, ba čo viac, môže vziať aj ľudský život. A preto je treba poukázať na to, že najčastejšou príčinou vzniku požiarov je človek svojou hospodárskou a inou činnosťou. Väčšina požiarov vznikla z nebanlivosti a neopatrnosti pri manipulácii s otvoreným ohňom, vypaľovaním suchej trávy a fajčením, kde nebezpečenstvo vzniku požiarov stúpa práve v jarnom období.

Obecný úrad zastúpený starostom obce a DHZ Klčov zastúpený preventívárom obce a veliteľom OHZ Vás občanov týmto chce upozorniť na Zákon č. 314/2001 o ochrane pred požiarom na druhú časť tohto zákona, ktorá má názov Povinnosti právnických a fyzických osôb – podnikateľov v obci § 8, ktorý hovorí že, právnická osoba a fyzická osoba-podnikateľ nesmie:

- vypaľovať porasty bylín, kríkov a stromov,
- zakladať oheň v priestoroch alebo na miestach, kde by mohlo dôjsť k jeho rozšíreniu,
- spaľovať horľavé látky na voľnom priestranstve bez predchádzajúceho písomného súhlasu okresného riaditeľstva,
- používať požiarotechnické zariadenia, hasiace látky, hasičskú techniku a vecné prostriedky na ochranu pred požiarom, na ktoré nebol vydaný certifikát, ak sa certifikát podľa osobitných predpisov vyžaduje,

Preto je mojou povinnosťou Vás občanov upozorniť na postup, pokiaľ chcete na Vašich záhradách páliť tento biologický odpad. V prvom rade je Vašou povinnosťou na Obecný úrad podať oznámenie (stačí aj telefonické), že máte záujem vykonávať spaľovanie biologického odpadu a to kto, číslo domu, kde a v akom časovom rozhraní. Za druhé, ste povinní zabezpečiť počas tejto činnosti minimálne protipožiarne zabezpečenie a to aspoň pripravenými vedrami s vodou a hlavne počas celej doby spaľovania odpadu mať miesto spaľovania pod dohľadom. Musíme si uvedomiť, že obnova požiarom poškodených miest netrvá len jeden mesiac, ale je to časovo a finančne veľmi náročná operácia. Ďalej nezabúdajme na to, že ak sa v prípade vyšetrovania nájde vinník, je mu daný k náhrade všetok poškodený materiál a taktiež aj výjazd hasičov. A preto Vás týmto žiadam, zväzte každé rozhodnutie a každý krok, ktorý by mohol mať na svedomí vznik požiaru v našej obci a jej okolí. Vo voľnej prírode Vás chcem týmto požiadať, aby ste dodržiavali tieto zásady:

- nefajčíte alebo nepoužívajte otvorený plameň na miestach so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru,
  - nezakladajte oheň v priestoroch alebo miestach, kde môže dôjsť k jeho rozšíreniu,
  - ak si vo voľnej prírode založíte oheň, tak len v takých ohniskách, ktoré zabránia rozširovaniu
- Zvláštnu pozornosť v mojom príspevku chcem venovať občanom ktorí majú v katastri obce polia, aby hlavne oni mali toľko rozumu a aby tieto pozemky na jar nevypaľovali.

